

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814211487
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2022:3814211487.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou PhD. vo veci žalobkyne: Mgr. R. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX O. proti žalovanej: O. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/X, XXX XX O., zastúpenej JUDr. Dušanom Motúsom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou a doplnenou žalobou voči žalovanej domáhala zaplata sumy 30 eur z titulu náhrady materiálnej škody, náhrady škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 1000,- eur. Žalobu zdôvodnila tým, že príčinou škody nielen materiálnej, ale aj na zdraví a v neposlednom rade aj zásah do práva na osobnosti vidí v tom, že Obvodný úrad Prievidza rozhodnutím č.k. ObU-PD-OVVS-2012/01149-11 zo dňa 12.10.2012 nesprávne rozhodol, keď ju uznal za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustila tým, že dňa 20.6.2011 v čase okolo 10:24 hod. pred domom na ulici R. X v O. pri konflikte so svojou neterou O. Q., túto do krvi poškrabala na zápästí pravej ruky a roztrhla jej korálový náramok, teda úmyselne narušila občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním a spôsobila jej tak škodu v približnej výške 5,- eur. Podľa názoru žalobkyne to bolo presne naopak. Žalovaná napadla žalobkyňu, a to na verejnom chodníku, kam za ňou dobehla z jej pozemku. Jej brat tam nebol, na balkón vyšiel až potom, ako žalovaná utekala pod balkón na neho zakričať. Žalovaná ju lživou obvinila a jej brat krivo svedčil proti nej. Na svojho brata a žalovanú podala viaceré trestné oznámenia, ktoré boli zamietnuté. Iba v jednej veci bolo vyhovené jej sťažnosti pred Okresnou prokuratúrou v Prievidzi. Od obvodného oddelenia policajného zboru v Prievidzi jej bolo dňa 4.3.2013 doručené upovedomenie o začatí trestného stíhania žalovanej od 1.2.2013 za prečin ublíženia na zdraví. Prvýkrát bola žalobkyňa v tejto veci vypovedať dňa 14.5.2013. Vyšetrenie tohto skutku bolo zo strany polície umelo naťahované. Trestné stíhanie za prečin ublíženia na zdraví, ktorého sa dopustila žalovaná, bolo zastavené, lebo to bol len priestupok a nie trestný čin. Priestupok žalovanej proti občianskemu spolunažívaniu nebolo možné prejednať z dôvodu, že uplynula premlčacia doba tohto priestupku. Žalobkyňa ďalej uviedla, že zo strany správnych orgánov a polície bola nesprávne vyhodnotená fotodokumentácia a video záznamy, ktoré sama ponúkla polícii. Nebol vypočutý policajt, ktorý sa bezprostredne po incidente pýtal jej matky a brata, či tento incident videli. Bolo zamľčané jej lekárske potvrdenie. Pri prejednávaní priestupku pred správnym orgánom žalobkyňa žiadala, aby bola vykonaná rekonštrukcia, pričom jej žiadosti správny orgán nevyhoviel, postupom pred správnym orgánom boli porušené jej práva a bola jej odňatá možnosť pre spravodlivé vyriešenie veci. Keďže bola napadnutá na verejnom chodníku žalovanou, požaduje, aby súd zaviazal žalovanú k náhrade za škodu

v sume 5,- eur za natrhnutý golier na vetrovke, ďalej požaduje sumu 5,- eur z titulu náhrady za škodu spôsobenú na topánkach. Ku škode na topánkach došlo takým spôsobom, že žalovaná sa pri napadnutí postavila žalobkyni na obidve nohy a snažila sa stiahnuť fotoaparát z krk, v dôsledku čoho boli oškreté topánky. Žalobkyňa ďalej požaduje náhradu škody v sume 20,- eur, v dôsledku toho, že žalovaná jej na fotoaparáte odlúpila lak. Celkovo teda požaduje sumu 30,- eur z titulu náhrady majetkovej škody. Ďalej sa domáha náhrady za ušlý zisk v sume 281,71 eur spolu s 9,25 % ročne úrokom z omeškania zo sumy 281,71 eur od 4.7.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu. Pri výpočte tejto sumy vychádzala z jej príjmov na základe daňového priznania z roku 2011 (5.418,60 eur), ktoré vydala 250 pracovnými dňami v roku a výsledok vynásobila počtom dní práceneschopnosti (13), hoci má zdravotné problémy aj po ukončení PN-ky. Domáha sa aj nároku na náhradu škody na zdraví a z nej vyplývajúcich nárokov za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Lekársky posudok prikladá ako prílohu k žalobe. Žiada, aby výšku škody určil súd na základe bodového ohodnotenia. Súčasne žiadala náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 1.000,- eur. Uvedenú sumu zdôvodnila tým, že ako fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Obvodný úrad v Prievidzi ju uznal vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, hoci v skutočnosti to bolo presne naopak. Došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv mojej osoby fyzickým napadnutím žalovanej, jej krivými obvineniami a výpoveďami, nevhodným verbálnym prejavom (nadávkou), nepravdivými písomnými tvrdeniami (o jej matke ako jedinom svedkovi incidentu sa písomne ľživo vyjadrila, že sa jedná o ženu trpiacu stareckou demenciou). Náhrady nemajetkovej ujmy sa domáha žalobkyňa aj za poškodenie dobrej povesti a vážnosti u spoluobčanov, žalovaná hrubým spôsobom narušila rodinné vzťahy (jej matke sa nezdravila a nepomáhajú jej a ona ich nechce ani vidieť). V rámci náhrady nemajetkovej ujmy požaduje náhradu za stratu času a energie v súvislosti s fyzickým napadnutím žalovanou, následným nekompetentným vyšetrovaním a riešením sporu.

2. Žalovaná doručila súdu dňa 24.10.2014 svoje vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedla, že návrh žalobkyne vypracovaný dňa 19.6.2014 bol doručený súdu dňa 23.6.2014, v dôsledku čoho je jej nárok premlčaný s poukazom na § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je premlčaný s poukazom na § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia uvedené v žalobe a poukázala na to, že vzájomný konflikt medzi ňou a žalobkyňou, ku ktorému došlo dňa 20.6.2011 bol prešetrený políciou, pričom z právoplatného rozhodnutia Obvodného úradu Prievidza, sp. zn. ObU-PD-OVVS-2012/01149-11 zo dňa 12.10.2012 jednoznačne vyplýva, že protiprávneho konania sa dopustila žalobkyňa, ktorá bola právoplatne uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, za čo jej bola uložená pokuta v sume 15 eur. Predmetné rozhodnutie bolo preskúmané druhostupňovým orgánom - Ministerstvom vnútra SR, ktorý v závere svojho oznámenia uviedol, že rozhodnutie a aj postup správneho orgánu v predmetnom priestupkovom konaní hodnotí ako zákonný. Žalovaná súčasne priložila oznámenie MVSR zo dňa 4.2.2013. Žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobkyne a uviedla, že žalobkyni nebola spôsobená žiadna škoda, práve naopak v dôsledku incidentu bola škoda spôsobená žalovanej. Poukázala na to, že táto skutočnosť je riadne zadokumentovaná aj v priestupkovom spise vedenom pred Obvodným úradom v Prievidzi, sp. zn. ObU-PD-OVVS-2012/01149-11. Žalovaná rovnako poprela, že by žalobkyni bola spôsobená škoda na zdraví, pretože po incidente bola žalobkyňa predvedená políciou na Obvodné oddelenie policajného zboru v Prievidzi. Pokiaľ by mala zranenia v uvádzanom rozsahu, tak by o tom musel existovať záznam na polícii. Po tom, ako bola žalobkyňa prepustená z polície, nejavila žiadne známky zranení a nestážovala sa na poškodenie zdravia. Bodové ohodnotenie zranení a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia považuje za neobjektívne a účelové. Žalovaná uviedla, že sa nedopustila žiadneho konania, ktorým by zasiahla do občianskej cti alebo ľudskej dôstojnosti žalobkyne. Žalovaná uviedla, že konflikt, ku ktorému došla dňa 20.6.2011 v Bojniciach, nevyprovokovala a práve žalobkyňa svojím agresívnym správaním ju poškodila a spôsobila jej aj zranenia. Žalovaná žalobkyňu pri uvedenom incidente ani neudrela a ani iným spôsobom nenapadla tak, aby jej mohli vzniknúť ňou uvádzané zranenia.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: žaloba o náhradu majetkovej škody, škody na zdraví a ochrana osobnosti zo dňa 19.6.2014, doručená tunajšiemu súdu dňa 23.6.2014, rozhodnutie Obvodného úradu Prievidza o priestupku zo dňa 12.10.2012 v priestupkovej veci obvinenej Mgr. R. G. sp. č. ObU-PD-OVVS-2012/01149-11, fotokópiu spisu Obvodného úradu Trenčín spisová značka ObU-PD-OVVS-2012/01149, lekárskeho posudkom o bolestnom a o sťaženi spoločenského uplatnenia vydaným MUDr. V. W., všeobecným lekárom pre dospelých v Bratislave zo dňa 12.6.2014, potvrdenie Daňového úradu v Bratislave zo dňa 4.9.2014, uznesenie Okresnej prokuratúry Prievidza zo

dňa 14.1.2013 o vyhovení sťažnosti, rozhodnutie Ministerstva vnútra vo veci preskúmania oneskoreného odvolania zo dňa 4.2.2013, zápisnica o pojednávaní zo dňa 17.12.2014, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti vydaným MUDr. V. W. zo dňa 6.7.2011, lekárska správa vystavená MUDr. V. W. zo dňa 21.6.2011, postúpenie podania Ministerstvom vnútra SR Okresnému úradu Trenčín zo dňa 11.3.2015, 2 kusy fotografií, USB-klúč, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 27.3.2015, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 19.6.2015, výsluchom svedka V. G., výsluchom svedkyne I. G., výsluchom svedka Mgr. V. Q., zápisnicou o výsluchu svedka MUDr. V. W., spísanou pred Okresným súdom Bratislava V., lekárske potvrdením zo dňa 4.7.2011 vystaveným MUDr. V. W., záznamom o poskytnutí lekárskej pomoci zo dňa 20.6.2011 vystavené MUDr. B. D., zápisnicou o pojednávaní zo dňa 17.3.2017, znaleckým posudkom č. 19/2018 zo dňa 8.10.2018 vydaným znalcom MUDr. V. F., lekárske potvrdením zo dňa 21.6.2011 vystaveným MUDr. S. B., zápisnicou o pojednávaní zo dňa 20.4.2022.

4. Súd po vyhodnotení jednotlivých dôkazov, a to každého dôkazu jednotlivo a všetkých v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliadol na všetko, čo vyšlo za konania najavo a obsah súdneho spisu, ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

5. Rozhodnutím Obvodného úradu v Prievidzi č.k. ObU-PD-OVVS-2012/01149-11 zo dňa 12.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.11.2012, bola žalobkyňa uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d/ zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila tým, že dňa 20.6.2011 v čase okolo 10:24 hod. pred domom na Ulici R.j X v O. pri konflikte so svojou neterou O. Q. túto do krvi poškriabala na zápästí pravej ruky a roztrhla jej koráľkový náramok, teda úmyselne narušila občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a iným hrubým správaním a spôsobila jej tak škodu v približnej výške 5,- eur. Zároveň za spáchaný priestupok správny orgán uložil žalobkyni pokutu v sume 15,- eur. Žalobkyňa má za to, že rozhodnutie správneho orgánu je nesprávne a dňa 20.6.2011 ju žalovaná napadla na verejnom chodníku na R. ulici v O.. Žalobkyňa na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu lekárske správy zo dňa 21.6.2011 od všeobecného lekára pre dospelých MUDr. V. W., záznam o poskytnutí lekárskej prvej pomoci zo dňa 20.6.2011 od MUDr. B. D.. V dôsledku útoku žalovanou utrpela žalobkyňa majetkovú škodu v sume 30,- eur. Žalobkyni v dôsledku konania žalovanej vznikla škoda vo forme straty na zárobku v sume 281,71 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 281,71 eur od 4.7.2011 do zaplatenia. Žalobkyňa si uplatnila od žalovanej aj náhradu škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Žalobkyňa má zato, že konanie žalovanej predstavuje závažný zásah do jej osobnostných práv, ktorým jej bola spôsobená ujma nielen na fyzickom, ale aj duševnom zdraví a to konkrétne jej krivými obvineniami, nevhodným verbálnym prejavom, nepravdivými písomnými tvrdeniami. V dôsledku tohto útoku zo strany žalovanej bola poškodená jej dobrá povesť a vážnosť u spoluobčanov, hrubým spôsobom boli narušené rodinné vzťahy. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobkyňa zato, že útokom žalovanej na žalobkyňu došlo k zásadnému protiprávnemu zásahu do jej osobnostných práv a preto požiadala, aby súd jej priznal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výšku vyčíslila vo výške 1.000,- eur.

6. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že dňa 20.6.2011, kedy došlo ku škodovej udalosti, žalobkyňa na pozemku žalovanej fotografovala veci, ktoré mali byť predmetom dedičského konania. Keď odchádzala z jej pozemku, mala vypnutý fotoaparát, avšak, keď sa ku nej priblížila žalovaná, ktorú pozná od narodenia, že má neurotickú povahu, tak fotoaparát zapla a žalovaná chcela fotoaparát strhnúť a preto so žalobkyňou mykala, škriabala ju a kopala. Fotoaparát žalovaná nestrhla, ale ho vypla žalobkyni. Žalobkyňa rovnako ako v žalobe aj na pojednávaní uviedla, že ku škode na topánkach došlo tak, že žalovaná sa postavila žalobkyni na obe topánky, prilepila sa úplne ku nej a snažila sa jej zobrať úplne remenec z fotoaparátu, ktorý sa nachádzal pod vetrovkou. Náhradu škodu na zdraví si uplatňuje na základe lekárskeho posudku zo dňa 12.6.2014 vypracovaného MUDr. V. W., všeobecným lekárom za 34 bodov bolestného a 550 bodov za sťaženie spoločenského uplatnenia. Lekárska správa je zo dňa 21.6.2011. Náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.000,- eur si uplatňuje z dôvodu, že bola žalovanou krivo obvinená a Obvodným úradom v Prievidzi uznaná vinnou za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu z dôvodu krivého svedčenia otcom žalovanej. Súdne konania prebiehali od okresného až po Najvyšší súd SR, rozhodnutia neboli vydané v prospech žalobkyne, a to z dôvodu, že nevyužila riadny opravný prostriedok. Odvolanie podala oneskorene z dôvodu, že poštový doručovateľ jej nikdy nedoručoval výzvy, ona odvolanie odvíjala od dátumu uvedeného na žltom lístku od oznámenia o uložení listovej zásielky. Žalobkyňa podala aj sťažnosť na pošte a aj na poštového doručovateľa. Žalobkyňa pracuje na živnosť, jedná sa o kúpu, predaj, výrobu rôznych upomienkových predmetov, výrobu bižutérie.

V čase incidentu mala aktívnu živnosť. Bolela ju chrbtica, zápästie, mala na krku modriny ako ju žalovaná ťahala, nemohla ísť ani medzi ľudí. Jej dobrá povest' bola poškodená minimálne tým, že tento incident bol rozmazaný po všetkých orgánoch. Jedna jej kamarátka, konkrétne Y. D. ju v dôsledku tohto incidentu nepokladá za potrebné ani pozdraviť. Rovnako sociálna pracovníčka, keď prišla šetriť pomery k jej mame, z dôvodu môjho záujmu o pozíciu opatrovateľky, tak sa mojej matky pýtala, že ako vychádza žalobkyňa s rodinou žalovanej z dôvodu, že ide o dvoj-dom a že niečo počula.

7. Žalovaná na pojednávaní poprela skutkové tvrdenia uvádzané žalobkyňou na pojednávaní. Uviedla, že k incidentu došlo dňa 20.6.2011 okolo 10:00 hodiny, keď prišla niečo zobrať domov v Bojniciach, pretože sa následne mala stretnúť s manželom v meste. Keď vyšla z domu, tak videla ako žalobkyňa vychádza z jej pozemku, resp. stála tam a fotila na jej pozemku. Žalovaná nastúpila do auta a čakala, pokým žalovaná opustí pozemok. Keď sa tak stalo, že žalovaná odišla z jej pozemku, s autom vyšla na ulicu, prešla o dva domy vyššie asi po kruhový objazd a uvidela, že žalobkyňa sa opäť vracia na jej pozemok. Auto nechala zaparkované na ulici a žalovaná vošla do dvora. Žalobkyňa sa nachádzala za bočným vchodom jej domu, čo je minimálne na území 15 m jej pozemku. Vyzvala žalobkyňu, aby pozemok opustila. Žalobkyňa výzvu nerešpektovala, postupne prichádzala ku nej. Žalobkyňa vravela žalovanej, že kradli, na čo jej povedala, že nekradli, aby ich neobviňovala a aby prestala fotiť, že si to nepraje. Žalovaná vytiahla mobil, aby zavolala policajtov. Žalobkyňa ju napadla takým spôsobom, že jej doškriabala pravú ruku a roztrhla jej náramok. Žalobkyňa stále hovorila, že bude fotiť, tak jej dala ruku pred fotoaparát. Žalobkyňa ju fotoaparátom udierala po ruke. Ako sa bránila, tak sa snažila vytlačiť žalobkyňu z jej pozemku. Žalobkyňu neškrtila, nekopala, a ani nič iné nerobila. Popritom ako sa to dialo, zakričala žalovaná na svojho otca, ktorý vyšiel na balkón. Následne vyšla babička na balkón. V dôsledku toho, že žalobkyňa bola vo vzťahu ku žalovanej agresívna, tak bola zaistená v cele predbežného zaistenia. Od okamihu ako prišli policajti, žalovaná nejavila žiadne známky poranenia, ktoré by si vyžiadalo lekárske vyšetrenie. Práve žalobkyňa videla, ako žalovanej krváca ruka a gorálky rozsypané z roztrhnutého náramku sa nachádzali na jej pozemku, o čom svedčí, že kde sa tento incident stal. Videl to aj policajt Y., ktorý jej pomáhal gorálky zbierať. Na pojednávaní dňa 27.3.2015 právny zástupca žalovanej poukázal na to, že v spise doloženom lekárskom posudku, položka 255 a podľa prílohy k vyhláske sa jedná o vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesňových situácií, overené príslušným psychiatrickým pracoviskom.

8. Súd mal z výpovede svedka Mgr. V. Q., manžela žalovanej osvedčené, že prišiel domov tesne po incidente. Neskôr prišla aj polícia. Uviedol, že v tom čase sa žalobkyňa vyjadrovala nielen voči žalovanej vulgárne, ale aj voči bratovi žalobkyne a jej mame. V tom čase jej mama stála na balkóne, následne zišla dole, upozorňovala žalobkyňu, nech sa tak nespráva. Na žalobkyňu nevidel žiadne poranenie. Keby bola poranená, tak by takto verbálne ani fyzicky komunikovať nemohla. Následne ako bola prepustená z polície, opätovne fotila. Vie o tom, že žalobkyňa má dlhodobé zdravotné problémy s krčnou chrbticou, má zdravotné problémy, že ju bolia aj kĺby. Na druhý deň, po dni incidentu, žalobkyňa odchádzala, nosila do taxíku objemné veci, tašky. Z uvedených dôvodov svedok usúdil, že ani večer v deň incidentu a ani ráno sa u žalobkyne neprejavovali žiadne zdravotné problémy. Rovnako bezprostredne po incidente hýrila energiou, nebola vôbec sklúčená.

9. Súd mal z výpovede svedkyne I. G., matky žalobkyne a starej matky žalovanej osvedčené, že svedkyňa videla v uvedený deň 20.6.2021 ako sa žalobkyňa pohybuje po chodníku, v tom žalovaná prešla z dvora cez cestu do auta. Videla, že žalobkyňa má na krku fotoaparát. Svedkyňa uviedla, že videla, ako žalovaná napadla žalobkyňu, následne popadali gorálky, potom prišiel jej syn.

10. Súd mal z výpovede svedka V. G., brata žalobkyne a otca žalovanej osvedčené, že videl, ako žalobkyňa drží v ruke fotoaparát a druhou rukou sa oháňala po žalovanej, ktorá vytlačala žalobkyňu z dvora. Keď vyšiel von, tak aj žalobkyňa aj žalovaná boli na chodníku. Svedok uviedol, že žalobkyňa nemala žiadne zranenia.

11. Prostredníctvom dožiadaného súdu v Bratislave V bol vypočutý svedok MUDr. V. W. ošetrojúci lekár žalobkyne. Svedok uviedol, že nemôže posúdiť k akým zraneniam došlo dňa 20.6.2011, nakoľko ide o veľmi staré správy, pričom má k dispozícii len správy od roku 2014. Na otázku, kedy bola ukončená liečba týchto zranení svedok uviedol, že začiatok a koniec liečby nie je možné presne stanoviť, nakoľko pacientka je polymorbídna. Dôvodom PN-ky žalobkyne od 21.6.2011 do 3.7.2011 bolo pomliaždenie

hrudnej chrbtice. Závěry ortopedického vyšetrenia, na ktoré bola žalobkyňa odoslaná dňa 4.7.2011 boli také, že sa jednalo o stav po pomliaždení mäkkých tkanív. Na otázku, či tieto zranenia zanechali na navrhovateľkinom zdravotnom stave trvalé následky, odpovedal svedok pozitívne. Jedná sa o psychické aj fyzické následky, v prípade psychických jedná sa o trvalé následky, ktoré spočívajú vo zvýšenej neuróze, ktorá ohrozuje žalobkyňu na živote bez ohľadu na to, že by ich dávala do súvisu s danou situáciou, čo sa týka fyzických následkov, tak jedná sa o polymorbídnu pacientku, mení sa charakter jej doterajších chorôb.

12. Okresný súd v Prievidzi, uznesením sp.zn. 6C/98/2014-186 zo dňa 20.7.2020 nariadil znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia, traumatológia a vypracovaním znaleckého posudku súd poveril znalca MUDr. V. F., s výkonom činnosti v Trenčíne, X. Z. XX.

13. Dňa 8.10.2018 doručil súdu znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, so zvláštnou špecializáciou pre traumatológiu, znalecký posudok č. 19/2018. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie žalobkyňa dňa 20.6.2011 pri predmetnom incidente utrpela poranenia, ktoré sú v zdravotnej dokumentácii uvedené a to: petéchie (drobné krvné bodky obyčajne po nevýraznom tlakovom poranení) a škrabance na krku vľavo, pohmoždenie pravého stehna, pohmoždenie pravého predkolenia, škrabance drobné na ľavom predlaktí. V spisovom materiáli nie je prítomné žiadne iné ďalšie vyšetrenie a ošetrenie. Takýto popis zranení je pre znalecké dokazovanie nepoužiteľný, nakoľko je tak všeobecný a neodborný, že nie je možné z neho vyvodiť rozsah, charakter a dokonca ani lokalizáciu zranení. Nálezy a závery MUDr. W. treba zo znaleckého hľadiska posudzovať ako nepreskúmateľné. Akékoľvek traumatické poškodenie, ktoré má forenzný charakter, musí byť vyšetrené odborným lekárom. V danom prípade chirurgom alebo traumatológom. Žalobkyňa bola vyšetrená cca až 8 hodín po predmetnom incidente a tak priama súvislosť s časovým priebehom je pochybná. Charakter poranení a ich rozsah je však možno označiť za veľmi pravdepodobný, tak ako to žalobkyňa uviedla v žalobe zo dňa 19.6.2014. Zranenia u žalobkyne možno označiť za ľahké, z hľadiska závažnosti nevýznamné. Liečba takýchto zranení trvá 5-6 dní, bez nutnosti PN a bez možnosti vzniku trvalých následkov. Stav bol ustálený po ukončení liečby, teda po 5-6 dňoch. V zdravotnej dokumentácii zranenia sú síce popísané, ale nie je ordinovaná žiadna lokálna liečba, čo je charakterizované pre bezvýznamné, liečbu nevyžadujúce poranenia. V súvislosti s odškodnením psychickej ujmy, ktorú uviedol a obodoval MUDr. W. treba ju označiť za ničím nepodloženú, špekulatívnu a do pôsobnosti obvodného lekára nepatriacu. O psychickej ujme z nejakého úrazu možno uvažovať len vtedy, ak je bezprostredná kontinuita psychických ťažkostí evidovaná psychiatrom, resp. psychológom dlhodobo a v takom prípade znalecké posúdenie môže vykonať len znalec z oblasti psychiatrie.

14. Právny zástupca žalovanej doručil súdu dňa 15.10.2018 podanie, v ktorom uviedol, že znalec akceptoval poranenie žalobkyne, ktoré mala utpieť dňa 20.6.2011, v rozsahu nálezu MUDr. S. B. zo dňa 21.6.2011 v Bojniciach, a to početné škrabance po nechtoch na ľavom predlaktí na vonkajšej strane, tiež odtlačky 3 nechtovej a jeden škrabanec na ľavom líci. Dňa 21.6.2011 bola na vyšetrení u MUDr. S. B. v Bojniciach žalovaná, pričom lekárka jej popísala presne tie isté zranenia, ako znalec uvádza v časti B., bod 2 znaleckého posudku u žalobkyne, Mgr. R. G.. Ostatné nálezy popísané u žalobkyne v súvislosti s incidentom zo dňa 20.6.2011 sú podľa znalca pre znalecké dokazovanie nepoužiteľné, všeobecné, neodborné. Podľa názoru žalovanej tak nie je možné rozsah zranení, ktoré mala podľa svojich tvrdení utpieť žalobkyňa, potvrdiť. Dôležité je tiež konštatovanie znalca, že v zdravotnej dokumentácii žalobkyne sú síce zranenia popísané, ale nie je ordinovaná žiadna lokálna liečba, čo je charakteristické pre bezvýznamné, liečbu nevyžadujúce poranenia. V súvislosti s odškodnením psychickej ujmy, ktorú uviedol a obodoval MUDr. W., túto znalec označil za ničím nepodloženú a špekulatívnu. Žalovaná akúkoľvek zodpovednosť za akúkoľvek škodu na zdraví u žalobkyne popiera. V súvislosti s incidentom z predmetného dňa bola práve žalobkyňa, a teda nie žalovaná, uznaná za vinnú zo spáchania priestupku.

15. Žalobkyňa doručila súdu dňa 29.10.2018 podanie, v ktorom uviedla, že so znaleckým posudkom č. 19/2018 MUDr. V. F. nesúhlasí. Posudok považuje za nekompetentný, zjavne zaujatý, urobený narýchlo, v časovej tiesni, s chybami a dopletený. Uviedla, že dňa 4.7.2011 bola na kontrole počas PN-ky. Lekár uviedol, že pretrvávajú bolesti pohybového aparátu, bola odoslaná na ortopedické vyšetrenie. Na ortopedickom vyšetrení bola dňa 12.7.2011 kvôli napadnutiu. Ortopedička kontrolu do lekárskej správy

ani nenapísala. Uviedla, že znalec manipulatívne posudzuje nálezy MUDr. W., ktorý vážnou poruchou zdravia a trvalými následkami myslel najmä psychické následky.

16. Podľa ust. § 11 zák. č. 60/1964 Zb. Občiansky zákonník, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

17. Podľa ust. § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

18. Podľa us. § 13 ods. 2 OZ, výška náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

21. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

22. Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

23. Podľa § 446 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 29.1.2019, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti poškodeného sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení.

24. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, že určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou SR, ústavným zákonom, alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutí o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. (2) Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škody spôsobené úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykoná v dobe toto zákone ustanovenej (§ 101 - 110 OZ). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa § 106 ods. 1 OZ sa právo na náhradu škody premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Podľa § 106 ods. 2 OZ sa právo na náhradu škody najneskoršie premlčí za 3 roky a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za 10 rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

28. Súd zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto ju zamietol. S prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania súd posudzuje prednostne opodstatnenosť vnesenej námietky premlčania ešte pred prípadným zisťovaním výšky škody a pod. (porovnaj R 29/1983).

29. Občiansky zákonník v § 106 ustanovuje premlčaciu dobu subjektívnu (§ 106 ods. 1) a objektívnu (§ 106 ods. 2). Ich začiatok je upravený odlišne, pričom ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému prípadne ešte plynú druhá premlčacia doba. Občiansky zákonník viaže premlčanie práva na náhradu škody uplynutím subjektívnej 2- ročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti poškodeného: a/ o škode - majetkovej ujme určitého druhu a rozsahu vyčíslenej v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde, b/ o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby môže byť teda rozdielny vo vzťahu k vedomosti poškodeného o škodcovi a k jeho vedomosti o škode. Pokiaľ ide o právo na náhradu škody spôsobenej na zdraví, objektívna premlčacia doba v takomto prípade neplatí a uplatňuje sa iba subjektívna 2- ročná premlčacia doba. V tejto súvislosti je potrebné mať na pamäti, že náhrada za bolesť a náhrada za SSU sú dve relatívne samostatné zložky náhrady škody na zdraví, i keď sú upravené spoločne v zákone č. 437/2004 Z.z., ktorý treba na daný prípad aplikovať. Zákon totiž upravuje zvlášť podmienky, za ktorých sa poskytuje odškodnenie za bolesť a zvlášť podmienky pre odškodnenie spoločenského uplatnenia. Rovnako osobitne stanovuje zásady pre vyhodnocovanie oboch druhov odškodnenia. Priznanie nároku na náhradu za bolesť nie je podmienené priznaním nárok na SSU a naopak. Ako už bolo uvedené, lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno z medicínskeho hľadiska považovať za ustálený a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Za ustálený sa považuje taký stav, pri ktorom spravidla nemožno predpokladať zásadné zmeny zdravotného stavu poškodeného v dôsledku škodnej udalosti. Z tohto vyplýva, že akonáhle je ustálený zdravotný stav poškodeného, možno hodnotiť bolesť, týmto okamihom je teda bolesť zistená bez ohľadu na to, kedy vyhotoví ošetrujúci lekár posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia. Posudok lekára je len dokladom potvrdzujúcim vytrenú bolesť a zistenú bolesť.

30. Za situácie, keď poškodenie zdravia žalobkyne bolo spôsobené dňa 20.6.2011 a žalobkyňa podala žalobu o náhradu škody na súd dňa 23.6.2014 z elementárnej logiky veci vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovanou, je dôvodná, pretože došlo k uplynutiu 2- ročnej subjektívnej premlčacej lehoty (20.6.2013). V predmetnej veci súd posudzoval, kedy nastalo u žalobkyne ustálenie zdravotného stavu, práve ktorá okolnosť je významná z hľadiska plynutia premlčacej doby. Ošetrujúci lekár žalobkyne MUDr. Peter W. uviedol, že žalobkyňa je polymorbídna pacientka (mení sa charakter jej doterajších chorôb) a preto nie je možné stanoviť začiatok a koniec liečby. Znalec prim. MUDr. V. F. na otázku, kedy bol ustálený zdravotný stav žalobkyne uviedol, že zranenia u žalobkyne možno označiť za ľahké z hľadiska závažnosti nevýznamné. Liečba takýchto zranení potrvá 5-6 dní, bez nutnosti PN a bez možnosti vzniku trvalých následkov. Stav bol ustálený po ukončení liečby, teda po 5-6 dňoch. Súd prihliadol na tvrdenia ustanoveného znalca uvedené v znaleckom posudku č. 19/2018 a preto uplynutie 5-6 dní od 20.6.2011 zistil na deň 26.6.2011 prípadne 27.6.2011. Teda od uvedených dní (od ustálenia zdravotného stavu žalobkyne) začala plynúť 2- ročná subjektívna premlčacia doba a uplynula najneskôr dňa 27.6.2013, žaloba bola podaná po uplynutí premlč. doby dňa 23.6.2014. Podľa lekárskeho posudku MUDr. V. W. zo dňa 12.6.2014 bolestné u žalobkyne ustálil na 34 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 550 bodov a liečba bola ukončená (PN-ka ukončená) dňa 4.7.2011. Súd počítal plynutie premlč. doby od tohto dátumu, tak premlč. doba by uplynula dňa 4.7.2013, a teda žaloba je podaná taktiež po uplynutí premlč. doby. Lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno z medicínskeho hľadiska považovať za ustálený a ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí jedného roka od poškodenia na zdraví. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo vydané lekárom MUDr. V. W. až 12.6.2014, teda po uplynutí 3 rokov od poškodenia na zdraví. Hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia je len dokladom potvrdzujúcim, že došlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia. Teda od uvedeného dátumu 12.6.2014 sa nemôže počítať plynutie premlčacej doby, jednak preto, lebo takýto posudok sa vydáva spravidla po uplynutí jedného roka od poškodenia zdravia a jednak preto, že žalobkyňa mala dávno pred vydaním hodnotenia ustálený zdravotný stav, a preto ho bolo možné vydať oveľa skôr.

31. Čo sa týka uplatnenej náhrady materiálnej škody na topánkach v sume 5,- eur, natrhnutom golieri na vetrovke v sume 5,- eur a poškodenom laku na fotoaparáte v sume 20,- eur, v tomto prípade je ustanovená kombinovaná premlčacia lehota, a to kratšia a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Subjektívna premlčacia lehota je dvojročná a na začatie plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho vedomosti a/ vedomosti o škode a b/ vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Žalobkyňa sa o škode dozvedela dňa 20.6.2011, v deň incidentu musela vedieť o majetkovej škode, ktorá jej bola spôsobená, že má natrhnutý golier, poškodené

topánky a aj lak z fotoaparátu. Súčasne v uvedený deň aj vedela, že za túto škodu zodpovedá žalovaná. Objektívna lehota začala plynúť od udalosti, z ktorej vznikla škoda, teda od 20.6.2011, v dôsledku úmyselnej škody je 10-ročná. Právo na náhradu majetkovej škody v sume 30,- eur sa premlčalo v subjektívnej lehote dňa 20.6.2013 a to bez ohľadu na to, že objektívna lehota ešte neuplynula. Žaloba bola podaná na súde dňa 23.6.2014. Teda nárok žalobkyne na náhradu majetkovej škody je premlčaný.

32. Súd je toho názoru, že v danej veci ide o premlčanie práva na náhradu škody - ušlého zisku, pre ktoré je ustanovená kombinovaná premlčacia lehota, a to subjektívna (dvojročná) a objektívna (desaťročná). Žalobkyňa si uplatnila ušlý zisk v sume 281,71 eur za PN od 21.6.2011 do 3.7.2011. Subjektívna premlčacia lehota je dvojročná a začína plynúť od doby, kedy sa poškodený dozvie o škode a kto za ňu zodpovedá. Žalobkyňa sa o vzniku ušlého zisku dozvedela už 21.6.2011, keď nemohla vykonávať činnosti z podnikania. Žalobkyňa neuplatnila nároky v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Nárok si žalobkyňa uplatnila na súde až dňa 23.6.2014, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty (uplynula dňa 21.6.2013, 3.7.2013). Na základe uvedeného súd aj tento nárok považoval za premlčaný na základe námietky premlčania žalovanej, na ktorú bol povinný prihliadnuť, pričom úspešné dovolanie sa premlčania pred súdom, má za následok nemožnosť premlčané právo priznať.

33. Súd nevykonal dôkaz, a to kontrolné znalecké dokazovanie znalcom JUDr. X. Y., z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, úrazová chirurgia. Žalobkyňa žiadala vykonať dôkaz aj ustanovením znalca z odboru psychiatria. Dôkazy nevykonal jednak s poukazom na vznesenú námietku premlčania, ktorú posudzoval prednostne, ale aj preto, že žalobkyňa nezložila preddavok na trovy znaleckého dokazovania v sume 532,36 eur (700,- eur - 167,64 eur ako nespotrebovanú časť preddavku). Žalobkyňa navrhovala, aby súd vykonal výsluch nadpor. P. Q. a nadstrážm. Y. Y., ďalej žiadala rekonštrukciu incidentu a znalecké dokazovanie poskytnutej dokumentácie z jej fotoaparátu. Uvedené dôkazy súd nevykonal s poukazom na premlčané nároky žalobkyne.

34. V prejednávanej veci je zrejmé, že medzi žalobkyňou a žalovanou, ktorá je jej neterou sú veľmi zlé, naštrbené rodinné vzťahy. Vyplyva to z viacerých vyjadrení žalobkyne, ktorá popisuje žalovanú ako bezcharakternú, nenávistnú osobu, ktorá má neurotickú povahu. Obidve - žalobkyňa a aj žalovaná rozdielne opisujú skutkový dej udalosti zo dňa 20.6.2011. Žalobkyňa tvrdí, že bola napadnutá žalovanou a naopak žalovaná tvrdí, že bola napadnutá žalobkyňou. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná bola agresívna a naopak žalovaná tvrdí, že bola žalobkyňa agresívna (po incidente bola v cele policajného zaistenia). Obidve, či už žalobkyňa ale ja žalovaná sa obviňujú z klamstva. Tieto zlé vzťahy pretrvávajú od roku 2008 a stupňujú sa, o to viac, keď žalobkyňa je vlastníčkou dvojdomu a druhú časť dvojdomu vlastní žalovaná. O tom, že vzťahy sú narušené svedčí aj skutočnosť, že žalobkyňa v uvedený deň 20.11.2011 mala fotoaparát, ktorým fotografovala aj žalovanú. Do úvahy treba vziať aj časový faktor, keď žalovaná si už s odstupom 4 rokov nepamätala na viaceré skutočnosti týkajúce sa priebehu udalosti zo dňa 20.6.2011. Preto zásada právnej istoty, ktorá smeruje k minimalizácii nevyjasnených dlhotrvajúcich právnych vzťahov, je v danom prípade dôležitá a súd v danej veci vzhliadol na premlčanie nárokov žalobkyne. Čím dlhší čas uplynie tým vzniká väčšia dôkazná núdza.

35. Žalovaná uvádza, že miestom incidentu bol pozemok pred domom, ktorý vlastní. Naopak žalobkyňa tvrdí, že miestom incidentu bol verejný chodník. Žalobkyňa predložila súdu lekárske správy (napríklad správa od MUDr. V. W. zo dňa 21.6.2011, zranenia: podliatiny a škrabance na krku, škrabance na ľavom zápästí, hematón (9x 6 cm) na pravom stehne, zlomený nechť na LHK, bolesti pohybového aparátu, mnohopočetné drobné poranenia na nohách, záznam o poskytnutí lekárskej pomoci zo dňa 20.6.2011 vydaný MUDr. B. E. a to so zraneniami: škrabance, pohmoždenie pravého stehna, škrabance drobné na ľavom predlaktí a podobne). Aj žalovaná predložila súdu lekársku správu (správa zo dňa 21.6.2011 vydaná od MUDr. S. B., zranenia na pravom predlaktí v oblasti ulnárnej strany sú početné hlboké škrabance po nechtoch, tiež jeden na ľavom líci- ľavá strana je porušenie kože - odtlačok 3 nechťov). Znalec prim. MUDr. V. F. v znaleckom posudku uvádza, že zranenia u žalobkyne možno označiť za ľahké, z hľadiska závažnosti nevýznamné. Ďalej uviedol, že psychickú ujmu, ktorú obodoval MUDr. V. W. považuje znalec za ničím nepodloženú, špekulatívnu a do pôsobnosti obvodného lekára nepatriacu. Z uvedených zistení súd usudzuje, že dňa 20.6.2011 utrpeli tak ako žalobkyňa aj žalovaná zranenia, avšak jedná sa len o zranenia typu škrabancov a podobne. Podľa znalca liečba takýchto zranení trvá 5-6 dní, bez nutnosti PN. Z uvedeného vyplýva, že tak aj žalobkyne aj žalovanej v uvedený deň 20.6.2011 vznikli malé poranenia kože. Ust. § 441 OZ berie do úvahy účasť poškodeného na spôsobenej škode a pre takého situácie predpokladá spôsoby riešenia, 1/ poškodený znáša celú škodu

sám a 2/ poškodený znáša pomernú časť škody, ak svojím pričinením prispel k vzniku škody. Posudzujú sa všetky príčiny, ktoré viedli ku vzniku škody. Priamy svedok, ktorý by bol prítomný počas celej udalosti zo dňa 20.6.2011, nebol. V dôsledku čoho súd nemá za preukázané, čo bolo príčinou udalosti zo dňa 20.6.2011, či skutočne žalovaná napadla žalobkyňu. Predpokladom úspešnosti žaloby na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti škodcom, vznik a rozsah škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a škodou poškodeného. Porušenie právnej povinnosti škodcom je porušením povinností uložených zákonom alebo zmluvnej povinnosti. Škodou v tomto prípade je škoda na zdraví a ušlý zisk žalobkyne (ušlá mzda). Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu a vyžaduje, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede, teda aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovanej a škodou. V priestupkovej veci ObU-PD-OVVS-2012/01149-11 zo dňa 12.10.2012 bolo vydané rozhodnutie, ktorým žalobkyňa bola uznaná za vinnú zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 20.6.2011. Týmto rozhodnutím je súd viazaný.

36. Pokiaľ ide o rozsah viazanosti všeobecného súdu trestným rozsudkom pri rozhodovaní v občianskoprávnej veci, k tejto otázke už zásadné stanovisko vyslovil Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom Náleze zo dňa 23.11.2011 vydaným vo veci I. ÚS 269/2011. Podľa tohto Nálezu rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t.j. o spáchaní trestného činu a o tom, kto ho spáchal. Rozsah viazanosti civilného súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin je daný stupňom zhody znakov skutkovej podstaty trestného činu s okolnosťami významnými pre rozhodnutie civilného súdu. Rozhodnutie o tom, že bol spáchaný trestný čin, teda neznamená len konštatovanie zavineného protiprávneho konania páchatela, ale aj záver o narušení chránených spoločenských vzťahov a o príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a ním vyvolanou ujmom. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.01.2017 vydaného vo veci 3Cdo 223/2016 súd neporuší ustanovenie § 135 O.s.p., pokiaľ nad rámec skutkovej a právnej časti výroku trestného rozsudku obsahujúcej vyhodnotenie z trestnoprávných hľadísk, vezme na zreteľ aj niektorú ďalšiu okolnosť, ktorá je významná zo súkromnoprávných aspektov. Súd je povinný z výroku trestného rozsudku o vine vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť; rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku. V občianskom súdnom konaní je súd viazaný nielen rozhodnutím súdu v trestnom konaní o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ale aj právnou kvalifikáciou skutku a tým aj formou zavinenia predpokladanom Trestným zákonom. Uvedené priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.04.1992, vydaného vo veci 2Cz 163/2005. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia nie je dôvodné odchyliť sa od záverov v nich uvedených, nakoľko ust. § 193 CSP obsahovo nadväzuje na ust. § 135 ods. 1 O.s.p., ktorého sa tieto rozhodnutia dotýkali. Tieto závery je potrebné aplikovať aj na priestupky, nakoľko ust. § 193 CSP rozsah viazanosti upravuje rovnako tak pre trestný čin, priestupok, alebo iný správny delikt. Z popísanej skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vyplýva, že znakom skutkovej podstaty daného priestupku bolo aj to, že práve konaním žalobkyne bola spôsobená škoda žalovanej v sume 5,- eur, teda vyplýva z neho existencia príčinnej súvislosti medzi konaním žalobkyne a ujmom žalovanej. Priestupok zahŕňa znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, kde je vo výroku uvedená škoda drobné ublíženie na zdraví žalovanej. Žalobkyňa neuniesla v konaní dôkazné bremeno tak, ako jej táto povinnosť vyplýva z hmotného práva. Žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných predpokladov vzniku žalovanej za škodu na zdraví a majetku. Žalobkyňu zaťažovalo v spore dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať protiprávne konanie žalovanej, čím bola poškodená na zdraví. Z lekárskeho správ, ktoré predložila nemožno jednoznačne potvrdiť, že ku škode došlo práve konaním žalovanej. Výpoveď svedka, matku žalobkyne, ktorá uviedla, že videla ako žalovaná napadla žalobkyňu, súd posúdil ako nevierohodnú, nakoľko svedkyňa je matkou žalobkyne, s ktorou sa navštevujú. Navyše aj keby uvedená skutočnosť bola pravdou, že by žalovaná napadla žalobkyňu, avšak žalobkyne vznikli len drobné zranenia (nevyžadujúce PN-ku, nebola predpísaná žiadna liečba/lieky), ktoré vznikli rovnako aj žalovanej.

37. Čo sa týka premlčania práva na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 1.000,- eur, súd uvádza nasledovné: právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch sa podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby bol rozhodujúci moment, kedy došlo k neoprávnenému zásahu, ktorý bol objektívne spôsobilý porušiť alebo ohroziť osobnostné práva žalobkyni a viedol k nemajetkovej ujme, premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 265/2009, sp. zn. 2 Cdo/194/2011). Žalobkyňa videla ako neoprávnený zásah do jej osobnostných práv fyzické napadnutie žalovanou (ku ktorému došlo dňa 20.6.2011), žalovanej krivé obvinenia a výpovede pred správnym orgánom (rozhodnutie správneho orgánu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2012), nepravdivými tvrdeniami o jej matke a v neposlednom rade z dôvodu, že toto napadnutie bolo riešené pred všetkými orgánmi. V prejednávanej spore si žalobkyňa uplatnila nárok na nemajetkovú ujmu za poškodenie zdravia s prejavom aj v psychickej oblasti (jej všeobecný lekár MUDr. V. W. potvrdil, že trpí neurózami). Žalobkyňa na pojednávaní dňa 27.3.2015 uviedla, že má z dôvodu napadnutia ťažký stres, schudla 10 kg. Z dôvodu stresu vyhľadala pomoc psychológa. Nemajetková ujma je pritom čisto subjektívnou kategóriou, ktorú (osobitne jej presný okamih vzniku) je v niektorých prípadoch možné preukázať len so značnými ťažkosťami; pri skúmaní premlčania uplatneného nároku žalobkyni bolo preto potrebné vychádzať zo skutočnosti, že tvrdný zásah do osobnosti bol nepochybne dovŕšený vznikom škodlivých následkov u žalobkyni v podobe duševných útrap, ktoré si vyžiadali návštevu psychológa. Ako neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobkyne možno považovať udalosť zo dňa 20.6.2011. Od tohto momentu sa začali u žalobkyne prejavovať útrapy, nielen psychické ale aj v podobne správnych konaní o uložení priestupku, trestných konaní a podobne. Nasledujúcim dňom je deň 21.6.2011 a súd ustálil, že od tohto momentu začala plynúť trojročná premlčacia lehota a uplynula dňa 21.6.2014. Žaloba bola podaná na súde dňa 23.6.2014, a preto námietka žalovanej o premlčaní náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je dôvodná.

Žalobkyňa nárok na zaplatenie 1.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy v peniazoch nepreukázala, neuniesla dôkazné bremeno, a preto aj v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Spornou ostáva skutočnosť, či žalovaná napadla žalobkyňu. Aj keby uvedená skutočnosť bola preukázaná, neznamená to, že by bolo preukázané, že tým bola znížená vážnosť a dôstojnosť žalobkyne v spoločnosti do tej miery, že by mala mať nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch z titulu ochrany osobnosti by bol dôvodný za predpokladu, že by žalovaná svojím konaním zasiahla do osobnostných práv žalobkyne takým spôsobom, že by sa zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nezdalo za postačujúce, a to najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť navrhovateľky alebo jej vážnosť v spoločnosti. Uvedené ustanovenie príkladom uvádza, kedy zadosťučinenie nie je postačujúce. Ide o prípad, keď je v značnej miere znížená dôstojnosť dotknutej osoby alebo keď je v značnej miere znížená vážnosť osoby v spoločnosti. Samozrejme individuálne môžu byť preukázané aj iné okolnosti, v dôsledku ktorých by bolo zadosťučinenie nepostačujúce. Žalobkyňa však tieto tiež nepreukázala. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodňovala aj inými okolnosťami, a to tým, že v dôsledku zranenia spôsobeného žalovanou mala stres, že žalovaná krivo svedčila pred správnymi orgánmi, nadávala žalobkyne. Takéto zdôvodnenie je však vo vzťahu k uplatnenej nemajetkovej ujme irelevantné.

38. Súd žalobu žalobkyne z dôvodu premlčania zamietol ako nedôvodnú.

39. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech a preto jej súd priznal náhradu trov konania vo vzťahu k žalobkyni v celom rozsahu. O výške týchto trov bude rozhodovať súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis) označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne

(odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP.